

ישראל חוזרת לעבוד

תכנית 200 הימים של בנט

פרק א' תכנית חירום - מאבטלה לפרנסה

14/12/2020 | נפתלי בנט

הקדמה

כ-800 אלף אזרחים ישראלים, "מובטלי הקורונה" מקבלים כרגע דמי אבטלה או תשלומי חל"ת בשיעור של עד 70% משכרם.

אם רמת האבטלה לא תרד, תשלומים אלו ייפסקו באבחה אחת, ביום ה-1 ביולי 2021.

גם שיעור מקבלי הבטחת הכנסה כמעט הוכפל בשנה האחרונה, מ-60 אלף אל קרוב ל-112 אלף.

לסיכום: בזמן קצר יחסית יגיעו למעלה מ-800 אלף איש בכל הגילים, מכל הרקעים, לתוך השוק.

זוהי מהלומה שתציף את השוק. על פי הערכות, רק כמחציתם ייקלטו מיד לעבודה.

מדינת ישראל במצב חירום תעסוקתי.

ישנן מספר סיבות למחסור הצפוי במשרות: עסקים רבים הצטמצמו ו"גילו" שאינם זקוקים לאותה מצבת עובדים; תחומים שלמים נמחקו - סוכני נסיעות, מדריכי טיולים ועוד; עסקים רבים פשטו את הרגל; בגלל אי הוודאות הכלכלית הצרכנים עלולים לצמצם היקפי הוצאות.

חלק מ"מובטלי הקורונה" הם עובדים יחסית מבוגרים, מעל גיל 55, אשר במשך שנים עבדו בתחום מסוים, שכעת איננו.

רבים ממובטלי הקורונה המבוגרים הועסקו בענפים אשר אינם תחרותיים ומצויים במאבק הישרדות ארוך-שנים, ומגיפת הקורונה היתה הקש ששבר את גב הגמל. במובן זה, הקורונה האיצה תהליכים כואבים שהיו מתרחשים בלאו הכי.

נתח משמעותי אחר הם צעירים בתחילת הקריירה שלהם, בגילי 18-34.

יותר ממחצית מדורשי העבודה (51%) בשירות התעסוקה הם צעירים עד גיל 34.

הפגיעה הקשה באפשרויות התעסוקה של צעירים גורמת להם מצוקה מיידית, ויותר מכך - מהווה סיכון אסטרטגי למשק ולחברה הישראלית בטווח הארוך.

מחקרים בינלאומיים מראים כי הנזק שנגרם לצעירים בעת משבר משפיע בצורה משמעותית על הצלחתם בשוק התעסוקה גם עשורים לאחר סיומו.

כתוצאה מכך, אם לא תינקט פעולה דחופה, ישראל צפויה לשלם את המחיר הכלכלי על מחדל זה שנים ואף עשורים קדימה.

ללא פעולה נחושה אנו עלולים ליצור "דור אבוד".

בניגוד למדינות מפותחות אחרות, ישראל נכנסה למשבר הנוכחי עם תשתית מאוד מוגבלת לקידום תעסוקת צעירים.

גם אחר פרוץ המשבר, היא הגיבה באיטיות רבה ובהיקף מצומצם לעומת מדינות אחרות. רבים מהצעדים שננקטו עד היום לא הביאו בחשבון ולא נתנו מענה לצרכיהם של צעירים בשוק העבודה.

קבוצה משמעותית נוספת הם עובדים חסרי-השכלה מתאימה או כישורים לשוק התעסוקה, שמשתכרים שכר נמוך בהתאם, במיוחד במגזר הערבי והחרדי בתחומי השירותים.

מעבר לאתגר הקורונה, מדינת ישראל מתמודדת מזה עשורים עם קושי נוסף: **משכורות נמוכות מאד בתחומים שאינם הייטק.**

בישראל ישנן שתי כלכלות: כלכלת ההייטק, והכלכלה הישראלית המקומית. בעוד שבהייטק רמת השכר היא גבוהה יחסית, שאר המשק הישראלי סובל מפריון ממוצע נמוך מאד (התוצר לשעת עבודה), וכתוצאה מכך, גם המשכורות נמוכות.

מגפת הקורונה וההתנהלות הכושלת של הממשלה הביאו למשבר כלכלי-פרנסתי קשה, חסר תקדים בהיקפו.

אך משבר זה יוצר עבורנו גם הזדמנות: אסור לנו לחזור להיכן שהיינו בדצמבר 2019, אלא יש לזנק קדימה ל**פרנסה משתלמת יותר, עבור ישראלים רבים יותר.**

בפרק זה, "תכנית חירום - מאבטלה לפרנסה", כחלק מהתכנית הלאומית הכוללת **ישראל חוזרת לעבוד – תכנית 200 הימים של בנט**, יפורטו הפעולות הנדרשות:

א. פתיחה מהירה ובטוחה של עסקים סגורים על ידי אישורי תו סגול פרטניים ומותאמים לכל ענף, בתוך איים ירוקים.

ב. פריסה והחזרה הדרגתית של 800 אלף מובטלי הקורונה לשוק העבודה על מנת למנוע "מהלומת הצפה" של דורשי עבודה.

ג. הפעלת תכנית שוברים להכשרות מקצועיות שמופעלת באמצעות המגזר הפרטי ומתוגמלת על בסיס תוצאות של השמות איכותיות.

ד. פיתוח אופק תעסוקתי לצעירים בישראל באמצעות הגברת התכניות שכבר פועלות היטב.

ה. הקמת צוות שרים לפרנסה בראשות ראש הממשלה ובהשתתפות נציגי המגזר הפרטי, והגדרת **ממונה** ממשלתי שירכז את פעולות הממשלה בתעסוקה.

ביחד ננצח!

מטרת התכנית

החזרה מהירה של מובטלי הקורונה לעבודה משתלמת.

מטרות משנה:

1. שיעור השתתפות בכוח העבודה מעל זה שהיה טרם המגפה.
2. העלאת הפריון לשעת עבודה והשכר הנגזר ממנו.
3. יצירה מהירה של שוק תעסוקה, גמיש ומותאם, בהובלת המגזר הפרטי ותוך מענה ממשלתי זריז וגמיש.

יעד כמותי

שיעור התעסוקה כרגע מוערך סביב 66% מאזרחי ישראל בגילי 25-64. יעד התכנית הוא הגעה לשיעור השתתפות בכוח העבודה הגבוה מזה שהיה טרם הקורונה (ינואר 2020) עם מעל 78% עד יוני 2022, עם שכר חציוני גבוה יותר.

טווחי זמן

תכנית התעסוקה הלאומית מורכבת משני טווחי זמן: מיידית וארוכת טווח.

התכנית המוגשת בנייר זה "תכנית חירום - מאבטלה לפרנסה" מתמקדת בטיפול חירום במובטלי הקורונה בטווח הזמן המיידי.

תכנית התעסוקה לטווח ארוך תפורסם בהמשך ותתמקד, בין השאר, בפעולות הבאות:

שינוי מבני וריכוז כל יחידות הממשלה בתחום התעסוקה תחת קורת גג אחת; טיפול ממוקד בבוגרי 12 שנות לימוד ללא השכלה אקדמאית; תכנית תעסוקה למגזר החרדי; תכנית תעסוקה למגזר הערבי; רפורמה במערכת ההכשרות המקצועיות בישראל; שדרוג המכללות; יצירת אופק קידום מקצועי; הכשרות לאורך החיים והתמחויות; התאמת מערכת החינוך; יצירת שקיפות והנגשת תחומי הביקוש לציבור.

לבסוף, יש לזכור שהפתרון למרבית אתגרי הכלכלה הוא **צמיחה**.

כאשר כלכלה צומחת, עסקים חדשים נפתחים, יש צורך בעוד עובדים, רמת השכר עולה, הכנסות המדינה גדלות, והעוצמה הלאומית גדלה.

בלי צמיחה אין עבודה.

אוכלוסיית ישראל גדלה הכי מהר בעולם המפותח. זהו נכס שחשוב למנף.

בהמשך נפרסם תכנית כלכלית לישראל מוכוונת צמיחה שתעסוק, בין השאר, בנושאים הבאים:

עידוד ביקושים לעבודה על ידי עידוד יזמות והקמת עסקים חדשים; הגדלת אשראי לעסקים באמצעות קידום תחרות במתן אשראי; הגדלת ההשקעות הפרטיות באמצעות הפחתות מס עקביות; יצירת כתובת אחת (one-stop shop) לפתיחה ורישוי עסקים בכל הארץ; צמצום דרמטי של הנטל הבירוקרטי לעסקים ולפרטים; העלאת הפיריון בישראל (בעיה כרונית בכלכלת ישראל); מהפיכת תשתיות לאומיות; רפורמה בדיני העבודה; רפורמה במגזר הציבורי ועוד.

פתיחה מהירה ובטוחה של עסקים סגורים על ידי אישורי תו סגול פרטניים ומותאמים לכל ענף, בתוך איים ירוקים

א.

כולנו תקווה שהחיסונים יעשו את פעולתם, ויביאו לסיום מהיר של המגפה בישראל. אולם, לצערנו, לאלפי עסקים נגמר כבר החמצן. אם הם לא ייפתחו באופן מיידי הם יתפרקו ולא יוכלו לקום מחדש. עסקים, במיוחד אלו עם הוצאות קבועות גבוהות של שכר דירה, אינם מסוגלים לפעול כ"אקורדיון" שנפתח ונסגר לסירוגין.

יש להקים מיד צוות עבודה מיוחד לפתיחת ענפים על פי תו סגול ייעודי יסודי על בסיס הניסיון בעולם והידע המדעי המצטבר. זוהי פעולה שנכתבה בתכנוניי הקודמות ולצערי לא יושמה עד כה.

במקום לקבוע בצורה גורפת "מה סוגרים", צריך לעבור לשאלת "באילו תנאים פותחים". כך למשל, בעת כתיבת שורות אלו ענפי הכושר, החוגים, המסעדות וגני האירועים באוויר הפתוח סגורים כמעט לחלוטין. אין לכך הצדקה.

יש להגדיר לכל ענף וענף את התנאים לפתיחה באזור ירוק. התנאים קשורים באופן האזור וסוג מערכות האזור, רמת הצפיפות והגבלת מספר אנשים, ניטור מבקרים, קיום בדיקות PCR (במיוחד בלקוחות קבועים, אנשי הצוות או מנויים). כך ניתן לאפשר חזרה לפעילות בערים ירוקות.

בשעה זו, אין שום הבדל בין עסק באזור אדום או באזור ירוק. אין בכך היגיון. ענפים רבים מתלוננים שאין להם כתובת ממשלתית אחת. משרד הכלכלה מגלגל אותם למשרד הספורט שמעביר אותם למשרד הבריאות.

על הממשלה להגדיר אחראי אחד שיהפוך לכתובת לאלפי עסקים נואשים.

בנוסף, עם הגעת החיסונים והפעלתם, יש לשחרר עם "תו ירוק" את המחסנים לתוך שוק העבודה בענפים שהיו סגורים עד כה.

פעולה זו דחופה וניתנת ליישום מיידי.

פריסה והחזרה הדרגתית של 800 אלף מובטלי הקורונה לשוק העבודה על מנת למנוע "מהלומת הצפה" של דורשי עבודה

מעכשיו ועד ליום הראשון ביולי 2021, יגיעו 800 אלף מובטלי הקורונה לשוק העבודה, חלקם מקבלים כעת דמי אבטלה, ואחרים מצויים בחל"ת. הפסקת דמי האבטלה והחל"ת ייצרו הצפה בשוק התעסוקה.

על ממשלת ישראל לפרוס בצורה הדרגתית את הפסקת תשלומי האבטלה והחל"ת הללו, משך חצי שנה לפני ואחרי ה-1 ביולי, כך שבמקום מהלומה בודדת שתציף את השוק, העובדים ישוחררו לשוק לפני ואחרי הראשון ביולי.

לא נפקיר אף אזרח.

הפרמטרים העיקריים לתזמון הפסקת התשלומים הינם גיל העובד, מצבו המשפחתי והאם הוא נדרש להחלפת מקצוע.

גיל העובד: אין דין אזרח מובטל בן 62 שעבד 40 שנה, כדין צעיר בן 24.

מצב משפחתי: בעל משפחה זקוק לתמיכה גדולה יותר מרווק צעיר.

שיקולים נוספים: רמת הכנסה טרום קורונה, האם המעסיק רוצה להעסיקו, צורך בהכשרות ועוד.

יש להרחיב את מערך מס ההכנסה השלילי באופן זמני כך שמי ששב לעבודה לא יפסיד את מלוא ההטבות בבת אחת.

בנוסף, על הממשלה לצאת במסע הסברה מקיף על מנת לסייע לאזרחים אלו לפעול כבר עכשיו למציאת עבודה.

תכנית דמי החל"ת הייתה נכונה כפעולה מיידיית בשיא המשבר, מכיוון שאיפשרה העברה מהירה של כספים להמוני אנשים שחלקם היו זקוקים לכך באופן מיידי.

אך תשלום גורף ולא דיפרנציאלי של קצבאות אבטלה וחל"ת אינו נכון לטווח של שנה, כי נוצר תמריץ שלילי לעבודה, ואבסורד שבעוד שאנו באבטלת שיא בישראל, ישנם אלפי עסקים שמדווחים שאינם מצליחים לגייס עובדים שמעדיפים להישאר בחופשה בבית ב-70% מהמשכורות, מאשר לחזור לעבוד.

זה הזמן של המדינה להתייצב לעזרת האזרח ולאפשר יצירת גשר לחזרה לפרנסה בכבוד.

פעולה זו דחופה וניתנת ליישום מיידי.

הפעלת תכנית שוברים להכשרות מקצועיות שמופעלת באמצעות המגזר הפרטי ומתוגמלת על בסיס תוצאות של השמות איכותיות

מאות אלפים מתוך מובטלי הקורונה הם מבוגרים אשר לא יצליחו לחזור למשרתם הקודמת. המקצוע של חלק לא מבוטל מהם נעלם ונכחד.

במצב זה יש שלוש אפשרויות: להיקלע לאבטלה קבועה; לעבוד במקצוע בשכר מינימום; לעבור הסבה למקצוע בעל הכנסה טובה יותר.

עבור הפרט ועבור מדינת ישראל האפשרות השלישית – הסבה למקצוע משודרג – היא המועדפת בטווח הארוך.

הבעיות הקלאסיות בתחומי ההכשרה המקצועית הן חוסר התאמה בין הענפים בביקוש לבין היצע הקורסים, חוסר התאמה בין החומר הנלמד לבין הדרישות בפועל, קושי להתפרנס בתקופת ההכשרה, בפרט לבעלי משפחות.

בנוסף, כפי שראינו כולנו במשבר הקורונה, הממשלה איננה טובה במיוחד כגוף מבצע.

אגב, זו לא תופעה ישראלית ייחודית. בדרך כלל ממשלות אינן טובות בביצוע (Execution), ויש למקד את פעולתן בהגדרת מדיניות ופיקוח על ביצועה.

על מנת להתמודד עם הבעיות הללו גיבשנו תכנית שוברים פשוטה המנצלת את עוצמת השוק הפרטי באמצעות תמריצים ממשלתיים.

התכנית:

1. הממשלה תעניק שובר הכשרה בשווי 10 אלף ₪ לאדם.
2. גופי הכשרה, מפעלים, וכל מקום עבודה פוטנציאלי יוכל להציע קורסי הכשרה בשוק פתוח ותחרותי על פי תנאים שיוגדרו.
3. התשלום לגוף המכשיר יתבצע בצורה הבאה:
א. $\frac{1}{3}$ מהסכום ישולם עבור ביצוע ההכשרה
ב. $\frac{1}{3}$ מהסכום ישולם עם קבלת העובד לעבודה
ג. $\frac{1}{3}$ מהסכום ישולם לאחר שנת עבודה במשרה
4. בעת ההכשרה, התלמיד יהיה זכאי לדמי קיום עד גובה דמי האבטלה שהוא זכאי להם ממילא.
5. מקום העבודה ישלם ישירות לגוף המכשיר את מחצית סכום השובר בפריסה של 12 חודשים לאחר השלמת שנת עבודה, והתשלום ייחשב כמובן הוצאה מוכרת.
6. עובד שנקלט באופן קבוע, יחזיר למדינה את המחצית השנייה של עלות השובר בפריסה חודשית על פני 5 שנים – בערך 80 ₪ לחודש.

7. גוף הכשרה יוכל לפעול ללא צורך בתהליך אישור מוקדם, על בסיס הצהרת מפעיל. המדינה תפקח בשטח על קיום ההכשרות כדין.

הצהרת המפעיל תכלול התחייבות לקיום 350 שעות הכשרה (כולל חניכה בפועל—Apprenticeship), הצהרת בטיחות, הצהרת תכנית לימודים ועוד.

המדינה, כאמור, תבצע פיקוח בשטח תוך הפעלת סנקציות במקרה של ניצול לרעה.

*כל מרכיבי התכנית, כולל גובה השובר, ואופן התשלומים ניתן לשינויים.

תכנית שוברים זו יוצרת תמריץ **להכשיר עובדים למקצועות בביקוש**, מכיוון שלא משתלם לגוף המכשיר לקיים את ההכשרה אם סיכויי ההשמה הם נמוכים.

התכנית תייצר שוק תוסס ודינמי של הכשרות והסבות מקצועיות אשר יהיה מחובר באופן הדוק לצרכי החברות הקולטות, ללא צורך בהכוונה ממשלתית. מכללות, בתי ספר למקצועות, מפעלי ייצור, מוסכים, קבלנים, בתי תוכנה יוכלו להציע תכנית הכשרה כזו.

תכנית שוברים זו מחזירה באופן כמעט מלא את עלותה באמצעות תשלום המעסיק והעובד כפי שפורט. להערכתנו, 80% מההוצאה תחזור לממשלה. העלות התקציבית הישירה היא עד מיליארד ₪ עבור 100 אלף עובדים במימוש מלא.

בשל מבנה ההחזר, אפשר יהיה להפעיל את התכנית בהיקפים גבוהים ביותר של מאות אלפי מושמים, כמעט ללא הגבלה.

זוהי תכנית חדשנית ברמה עולמית, אך להערכתנו בניהול טוב—התכנית תצליח.

ניתן לשלב את מכשיר האג"ח החברתי אשר יעביר את נטל הסיכון מהממשלה לגוף המשקיע. כשר החינוך, הכנסתי את השימוש בכלי האג"ח החברתי לפני מספר שנים כדי להגביר את התוצאות אצל התלמידים הבדואים.

אפשר כמובן לוותר על ההחזרים של המעסיק והעובד או חלקם, אך לדעתי ראוי שהם ישתתפו בהוצאה מסיבות כלכליות וערכיות.

על הממשלה "לכייל" את המדדים השונים מעת לעת.

לטעמי יש להגדיר סף משכורת מינימלית לעובד. ניתן למקד מאמצים במגזרים שונים. אין להגביל את תחומי ההכשרות אלא לאפשר לשוק החופשי לעשות את פעולתו.

פעולה זו דחופה ביותר מכיוון שנותרו עוד 6 חודשים בלבד לגל שחרור המובטלים לשוק.

ניתן להפעיל את המרכיבים המרכזיים בתוך חודש ולהרחיב בהתאם ליכולת ולהצלחה.

7. פיתוח אופק תעסוקתי לצעירים בישראל באמצעות הגברת התכניות שכבר פועלות היטב

1. הרחבה והתאמה של תוכניות מוצלחות להכוון תעסוקתי וליווי לתעסוקה

יש להרחיב מיידית תוכניות תעסוקה שהוכיחו את היעילות שלהן ונהנות מביקוש גבוה.

רוב התוכניות האלו ממוקדות באוכלוסיות בסיכון, מכירות את צרכיהן ויודעות לדבר בשפה הייחודית המותאמת עבור כל קבוצה (לדוגמא: צעירי הפריפריה, ערבים, חרדים, עולים חדשים, יוצאי אתיופיה).

תוכניות אלו פועלות כיום לרוב במודל של עבודה משמעותית ברמת הפרט, ומיועדות לאנשים שזקוקים למשאבים משמעותיים של הכוונה וליווי.

מה שכבר פועל טוב - יש להרחיב.

יש להבטיח שתוכניות אלו יורחבו באופן מידי, כדי לתת מענה לצרכים הגדלים של האוכלוסיות אותן הן משרתות.

בה בעת, יש לייצר גרסאות מצומצמות וממוקדות יותר המיועדות עבור אוכלוסיות שצרכיהן פחות מורכבים, ובהתאם לכך ניתן להפעילן בהיקפים רחבים יותר.

לשם כך, מומלץ להישען על הגופים שכבר פיתחו תוכניות אלו בעבר, ולתת להם מענקי חירום שיאפשרו להם לפתח במהירות את הגרסאות החדשות.

יש להבטיח שהקולות הקוראים יהיו פתוחים למגוון גופים שיש להם ניסיון בשדה, ולאפשר להם להפעיל את התוכניות בצורה גמישה, מבלי להכתיב להם את מתכונת העבודה. כך, הם יוכלו להשתמש בכלים חדשניים שפותחו, ובידע הספציפי שיצרו מתוך עבודתם.

במסגרת ההכשרה יש לכלול כלים מעשיים לחיזוק החוסן התעסוקתי של הצעירים, מרכיבים וכישורים שהאדם זקוק להם כדי להשתלב, להתמיד ולהתקדם בעולם העבודה המשתנה וכדי לשרוד משברים תעסוקתיים: כישורים רכים (כמו עבודת צוות, הצגה בעל פה, יכולות למידה), מיומנויות יסוד (כמו אנגלית, עברית, מתמטיקה, כישורי מחשב ודיגיטל) או כישורי חיים (כמו אוריינות פיננסית, ניהול זמן, מיצוי זכויות).

השקעה ביכולות כלליות תסייע יותר לצעירים בטווח הארוך, ומהווה בכל מקרה חלופה מועדפת לחוסר מעש והתנתקות מעולם התעסוקה. בטווח הבינוני והארוך, קריטי להכניס כמה שיותר תכנים כאלו במערכת החינוך עצמה ולא רק בתור השלמות.

2. התמחות אחרי סיום לימודים או הכשרה

התמחויות הן כלי אשר מאפשר לצעירים לרכוש ניסיון תעסוקתי אשר יאפשר להם להתקדם בעתיד. בעת המשבר הנוכחי, התמחויות הן כלי נחוץ וחשוב במיוחד. בתקופה בה מעסיקים רבים חוששים מהרחבת כוח העבודה הקבוע שלהם, וצעירים עומדים בפני הסיכון של חוסר מעש, תקופה של כ-6 חודשים שמטרתה לצבור ניסיון מועיל, נותנת מענה הן לצרכי הצעירים והן לצרכי המשק.

קיימת חשיבות רבה לביצוע התמחויות במהלך הלימודים ויש להמשיך בהרחבתן. עם זאת, **יעיל להתמקד באוכלוסיית הצעירים המצויים עד 3 שנים מסיום לימודים או הכשרה, ללא ניסיון תעסוקתי.**

ההתמחות תוצע לצעירים שסיימו את לימודיהם במוסד אקדמי, מכללה טכנולוגית, או מוסד להכשרה מקצועית ואינם מצליחים להשתלב בשוק העבודה.

התמחות כזו תאפשר להם לצבור ניסיון בתחום אותו הם למדו, להכין תיק עבודות, לרכוש קשרים בתחום שבו הם מבקשים לעסוק ובכך תקל על כניסתם לשוק העבודה. מכיוון שהמתמחים בעלי כישורים רלבנטיים למעסיק, ההתמחות צריכה להתבצע בשכר מלא. למרות זאת, אנו מציעים כי הממשלה תציע תמריץ למעסיקים שיעסיקו מתמחים מסוג זה.

תפעול מערך ההתמחויות רצוי שיעשה באמצעות ממשק מקוון, פשוט ונגיש, בו המעסיקים יוכלו למלא טופס קצר ולקבל מענק על בסיס הצהרתם לגבי היקף ואופי ההתמחות. כדי להבטיח שתכניות אלו יהיו נגישות לצעירים הבאים מהפריפריה או מאוכלוסיות מוחלשות, ניתן לקבוע שהתמריץ יהיה גבוה יותר עבור קבוצות אלו. יידרשו כנראה התאמות דחופות בדיני-העבודה.

התכניות הקיימות ניתנות להרחבה במהירות רבה, ואת מודל ההתמחות ניתן להפעיל גם לפני תיקוני-החקיקה שיקלו על מעסיקים ומתמחים. יישום אפשרי בתוך מספר שבועות.

ה. הקמת צוות שרים לפרנסה בראשות ראש הממשלה ובהשתתפות נציגי המגזר הפרטי, והגדרת ממונה ממשלתי שירכז את פעולות הממשלה בתעסוקה

על מנת שהתכנית המפורטת לא תישאר בגדר תכנית תאורטית, יש לייצר מסגרות ביצוע יעילות.

תחום האבטלה והתעסוקה מפוזר—מסיבות פוליטיות—על פני משרדי ממשלה רבים ושונים, בכללם משרד העבודה והרווחה, משרד הכלכלה, משרד החינוך ומשרד האוצר.

מצב זה מקשה על פעולה יעילה, גמישה ומהירה.

בטווח הקצר **יש למנות ממונה ממשלתי לתחום התעסוקה** על מנת לאחד ולתאם את כלל פעולות הממשלה בעניין.

יש להקים מיד **צוות שרים מיוחד לעניין התעסוקה בראשות רה"מ**, אשר יפעל לאור יעדי השבת מובטלי הקורונה לעבודה, ירכז את כלל פעולות הממשלה, ויפתור את הבעיות הבירוקרטיות של פרויקטור התעסוקה.

בשל דחיפות הנושא, חייב ראש הממשלה בעצמו לעמוד בראש הצוות.

בנוסף לצוות השרים, **ישתתפו נציגי המגזר הפרטי באופן קבוע** בכל ישיבות צוות השרים.

בתקופת גל הקורונה הראשון, בהיותי שר הביטחון, ראיתי כמה חסרה השתתפות זו של המגזר הפרטי. רוב מוחץ של שרי הממשלה אינו יודע עסק מהו, מעולם לא ניהל עובדים, הוציא חשבונית או דאג לתזרים מזומנים. היעדר ההבנה של השרים בתחום העסקי גבה מחיר יקר מהמגזר הפרטי בשנה החולפת.

הממונה יהיה כפוף לצוות השרים וידווח להם באופן שוטף.

פעולה זו דחופה וניתנת ליישום מיידי.

אין זמן. יש לפעול באופן מידי. שעון החול לראשון ביולי 2021 אוזל, וכבר איבדנו חודשים יקרים.

כל יום ש-800 אלף מובטלי הקורונה יושבים בביתם ללא מעש, הוא יום מבזבז.

כולנו מקווים שהמשק הישראלי יפתח מחדש בהקדם האפשרי, אך על הממשלה לפעול כבר עכשיו.

בפעולה ממוקדת, יצירתית, וגמישה כפי שמוצעת בתכנית זו, ותוך שיתוף פעולה הדוק עם המגזר הפרטי, אפשר להפוך את המשבר הזה להזדמנות אדירה להזנקת איכות ההכשרות וכושר ההשתכרות של עובדי ישראל.

בהצלחה!

נפתלי בנט

ביחד ננצח

